

KOHTUOTSUS

EESTI VABARIIGI NIMEL

Kohus Pärnu Maakohus

Kohtukoosseis Kohtunik Rein Pokk

istungisekretär Sibille Jüring

Otsuse avalikustamise aeg ja koht 24. mail 2011. a Pärnu Maakohtu Pärnu kohtumaja Rüütli tänava kohtumaja kaudu

Tsiviilasja number 2-08-20037

Tsiviilasi **OÜ P-TRUCKS hagi OÜ STEGEMAN TRANSPORT vastu ja OÜ STEGEMAN TRANSPORT vastuhagi OÜ P-TRUCKS vastu**

Menetlusosalised ja nende esindajad Hageja **OÜ P-TRUCKS** registrikood 10335807 asukoht Painiidu t. 19 Pärnu 80010, seaduslik esindaja Raimond Pärn, volitatud esindaja Raina Pärn ja lepinguline esindaja vandeadvokaat Ljudmilla Tamar

Kostja **OÜ STEGEMAN TRANSPORT** registrikood 10728180, asukoht **Pikk t. 98-94 Tartu 50606** esindaja Õigusbüroo Aspekt OÜ (teatas kohtule volituste lõppemisest alates 15.06.09.)

Kohtuistungi toimumise aeg 27. aprillil 2011.a.

RESOLUTSIOON Eeltoodu alusel ning lähtudes VÕS § 78 lg. 1 ja 4 ning § 230 lg 1 kohus otsustas.

Rahuldada OÜ P-TRUCKS hagi OÜ STEGEMAN TRANSPORT 54 847, 60 krooni nõudes täielikult.

Jätta rahuldamata **OÜ STEGEMAN TRANSPORT vastuhagi OÜ P-TRUCKS vastu 25 606 krooni nõudes täielikult**

Välja mõista **OÜ STEGEMAN TRANSPORT'lt** registrikood 10728180 **54 847, 60 krooni (3505,40 €)** **OÜ P-TRUCKS** registrikood 10335807 kasuks.

Hagi hind **54 847, 60 krooni (3505,40 €)**,

Vastuhagi hind **25 606 krooni (1636,52 €)**

Kohtukulude jaotus

Jätta menetluskulud kostja kanda.

Edasikaebamise kord

Apellatsioonkaebuse võib esitada 30 päeva jooksul, alates otsuse apellandile kättetoimetamisest, kuid mitte hiljem kui viie kuu möödumisel esimese astme kohtu otsuse avalikult teatavastegemisest. Kui apellant soovib asja arutamise kohtuistungil, peab ta seda apellatsioonkaebuses märkima. Vastasel juhul loetakse, et ta on nõus asja lahendamiseга kirjalikus menetluses.

Vaidluse olemus.

Vaidluse põhiteema on vedukauto DAF FT XF 105.460 (I kd. tl. 50) (väljalaske aasta 01.01.2007, üle antud kostjale 09.03.07 – I kd tl. 20) riikliku registreerimismärgiga 550 AVL raaminumbriга XLRTE47MSOE757115 (nimetatakse ka auto VIN koodiks I kd tl. 11, 32) 6 silindrilise mootori elektrooniliste diiselmootorite / hagi nimetatud ka kütusepumbaks – tegemist ongi pumppihustitega/ (saksa keeles – „krafstoffpumpe“ tähis UPEC-DMCI, tehase varuosad on nummerdatud – seadme pildid ja joonised I kd tl. 104-111)(edaspidi nimetatud „seade“) garantiiremont või **mitte** garantiiremont.

Vaidluse sisuks on 3 seadme vahetuse maksumus Hanoveris Saksamaal maksumusega 54 847, 60 krooni . Riias tehtud seadme vahetuse tasus kostja ise DAF autoesindusele, Poolas teostatud seadme vahetuse tasus kostja hagejale, millist summat nõuab nüüd vastuhagi tagasi.

Hageja nõude aluseks olevad asjaolud.

Hagis (I kd tl. 2-5) viitab hageja järgmistele asjaoludele.

Hageja väidab, et antud seadme remont ei käi vedukauto garantii alla, kuna seade riknes kostja tegevuse tõttu – kasutati ebakvaliteetset kütust – kütuses oli vesi ja see oksüdeeris ning rikkus seadme – polnud tootja viga. Hageja väidet kinnitab vedukauto tootjatehase arvamus rikke iseloomu kohta.

Kostja arvab, et kõik vedukauto garantii ajal toimunud rikked käivad garantii all ja keeldub kostjale rikkis seadmete asendamise eest maksmast, lisaks nõuab tagasi seadme vahetuse eest makstud 25 6060 krooni (vastuhagi nõue).

Hageja on autol vahetatud seadmete eest maksnud ja nõuab kostjalt makstu tagasi.

Hageja kirjeldab oma hagi asjaolusid täpsemalt.

Hageja müüs kostjale veebruaris 2007.a. vedukauto DAF FT XF 105.460 (auto identifitseerimine eelpool). Autol oli uus, müümisel kaasnes ühe aastane autotehase garantii.

Esimene kord seade riknes hageja väitel detsembris 2007.a. Lätis. Hageja väitel kostja korraldas auto remondi läbi Eesti DAF'i esinduse Riias ja tasus vahetatud seadme eest ise vabatahtlikult Eesti DAF'ile. Oma väidet tõendab hageja hagile lisatud dokumentaalse tõendiga, mis on nimetatud hagi lisana 1a. Vahetati üks pihusti.

Teine kord seade riknes hageja väitel detsembris 2007.a. Poolas. Kostja pöördus vedukauto remondi korraldamiseks hageja poole. Hageja korraldas koostööpartneri kaudu vedukauto remondi Poolas Sielce linnas. Remondiarve esitati läbi partneri hagejale, kes edastas selle kostjale, Kostja tasus 28.03.08. arve. Vahetati kaks pihustit.

Kolmas kord seade riknes hageja väitel detsembris 2007.a. Saksamaal. Kostja pöördus vedukauto remondi korraldamiseks hageja poole. Hageja korraldas oma koostööpartneri kaudu vedukauto remondi Hannoveris. Vedukauto remondi eest esitati arve summas 2681,28 € hagejale. Hageja tasus arve 30.04.08. ja esitas nõude kostjale kostja keeldus 17.04.08 arve maksmisest ja nõudis tagasi teise seadme eest makstut. Vahetati kolm viimast pihustit.

Nõude õiguslik põhjendus.

Hageja viitab VÕS § 78 lg. 1, kus võlgnik ei pea kohustust täitma isiklikult vaid seda teeb tema eest kolmas isik.

Samuti osundab hageja VÕS § 78 lg. 4, mille järgi võlgniku eest kohustuse täitnud kolmas isik võib esitada tagasinõude või nõuda kulutuste hüvitamist.

Asja ebaõigest ekspluatatsioonist tingitud rikkeid pole asja müüjal kohustus parandada ega selle eest maksta, küll võib müüja ostjale vahendada remonditeenust vastavas riigis. Hageja tuginedes VÕS § 230 lg. 1, et ta vabaneb garantiikohustuse alt, kuna kostja ei kasutanud asja vastavuses garantiis ettenähtud tingimustele.

Kohtualluvuse kohaldamisel tugineb hageja TsMS § 89 lg. 2, arutada asja kohustuse täitmise koha järgi. Vedukauto anti kostjale üle hageja asukohas, mida tõendab asja üleandmis-vastuvõtmis akt. Seega tuleb asja arutada Pärnu Maakohtus.

Vastuväited kostja hagile

Hageja kostja vastuhagi ei tunnista ja leiab selle olevat alusetu ja palub jätta see rahuldamata.

Hageja analüüsib veelkord kostja vedukautoga juhtunut Riias (hageja hakis nimetatud Lätis riknenud seade parandamine), Poolas - Sielce linnas ja Saksamaal - Hannoveris. Väidetavalt olevat sama vedukautot remonditud veel Bremenis, millest hageja midagi ei tea.

Hageja väitel on kindlaks tehtud, et seadme rikke põhjustas mitte tehase viga vaid hageja kasutas seadme ekspluateerimisel mittekohas diiselkütust (selles oli vesi), mis põhjustas seadme riknemise.

Kostja vastuväidete aluseks olevad asjaolud.

Kostja hagi ei tunnista seoses selle faktilise ja õigusliku põhjendamatusena ja kostja palub jätta hagi täielikult rahuldamata.

Kostja tunnustab, et ostis hagejalt veebruaris 2007.a. vedukauto DAF FT XF 105.460 (auto identifitseerimine eelpool). Kostja ei vaidle vastuvedukauto rikked ilmnemise Lätis, Poolas ja Saksamaal. Hageja väide, et kostja vedukauto seadmele garantiiremont ei laiene, kuna kostja

kasutas ebakvaliteetset kütust, on kostjal uudiseks. Kostja väidab, et nimetatud väide pole tõene, kuna kostja on tankinud üldlevinud kütuse müüjate juures. Keegi pole kostjale varem maininud, et seadme vea põhjustas ebakvaliteetne kütus, seega puudus kostjal reaalne võimalus väitele vastu vaielda, kontrollida ja teha kütuse ekspertiisi. Kostja väidab, et esitatud tõendite sisust tulenevalt on vaid kahtlus, et vedukautol kasutati saastunud kütust, mitte ei kinnita kategooriliselt rikke põhjusena ebakvaliteetse kütuse kasutamist.

Kostja väidab, et hageja eksib, et esimene rike toimus detsembris 2007.a. Riias. Vastavalt kostja käsutuses olevatele andmetele, toimus esimene seadme rike detsembris 2007.a. Poolas, seejärel jaanuaris Riias, samal kuul Saksamaal Bremenis ja viimasel korral samas riigis Hannoveris. Kostja väidab, et teadis kuni hagi saamiseni, et seadmete vahetus toimus garantiiremondi korras.

Poolte vahel pole kostja väitel kokkulepet remondiarvete tasumise osas.

Kostja väitel pole hageja tõendanud, et ta kostja vedukautole tehtud kulutusi kandis.

Lisaks kostja avaldab järgmisi seisukohti asja kohta.

OÜ P-Trucks esindaja kirjeldab oma 03.10.2008. a. kohtule esitatud dokumendis põhjalikult neid põhimõtteid, mille alusel toimub OÜ P-Trucks, DAF tehase ja remonti teostavate koostööpartnerite vaheline arvete esitamine. OÜ P-Trucks esindaja märgib: „Remondi alustamiseks peab tööde teostaja saama maksegarantii DAF tehase ITS (...) osakonnalt. Sellele omakorda peab andma maksegarantii DAF tehase poolt aktsepteeritud esindaja (kostja märkus – antud juhul OÜ P-Trucks), kes tunneb ise või läbi tuttavate sõiduki omanikku (kostja märkus – antud juhul OÜ Stegeman Transport) ja võtab juhul kui teostatud töödele ei laiene garantii, maksekohustuse endale.“ Samuti märgib OÜ P-Trucks esindaja: „Sõiduki omanik (kostja märkus – antud juhul OÜ Stegeman Transport) pöördus abi (maksegarantii) saamiseks OÜ P-Trucks poole, nõustus remonttööde tegemisega ja tasus arve ära.“

Eeltoodust ilmneb, et OÜ P-Trucks kui DAF tehase poolt aktsepteeritud äriühing pole tasunud vaidlusaluseid arveid OÜ Stegeman Transport eest lihtsalt niisama, vaid on kõigil eelpool nimetatud juhtudel väljastanud maksegarantii OÜ Stegeman Transport poolsete väidetavate kohustuste täitmiseks.

Antud juhul ei tulene OÜ P-Trucks õigus esitada OÜ Stegeman Transport vastu tagasinõue pooltevahelisest suhtest, sest pooled ei ole sõlminud lepingut, mis kohustaks OÜ-d Stegeman Transport täitma OÜ P-Trucks võimalikke tagasinõudeid.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 155 lg 5 välistab aga kategooriliselt OÜ P-Trucks poolt tagasinõudeõiguse teostamise tagasinõudeõigust reguleeriva pooltevahelise suhte puudumisel.

Kui garantii andja on nimetatud normi kohaselt garantiist tuleneva kohustuse täitnud, on tal tagasinõudeõigus võlgniku vastu üksnes juhul, kui see tuleneb nendevahelisest suhtest.

VÕS § 230 lg 3 kohaselt eeldatakse, et müügigarantiiga on hõlmatud kõik asjal garantiitähataja jooksul ilmnunud puudused. Vaidlusalused puudused ilmsid müüdü asjal garantiiajal.

Järelikult tuleb eeldada, et nad on müügigarantiiga hõlmatud ning müüja (st OÜ P-Trucks), mitte ostja (st OÜ Stegeman Transport) kohustuseks on tõendada vastupidist ja sellega nimetatud eeldus ümber lükata. Seda ei ole OÜ P-Trucks aga teinud. Eelkõige pole ta esitanud kohtule ja vastaspoolele selliseid müügigarantii tingimusi või eeskirju, mida oleks ostjale enne müügilepingu sõlmimist tutvustatud ja mis välistaksid müüja vastutuse teatud laadi puuduste eest või loetleksid ammendavalt juhud, millele müügigarantii ei laiene. Samuti pole OÜ P-Trucks näidanud, et tema poolt esitatud dokumentaalsed tõendid (fotod jms materjalid) oleksid üleüldse seotud OÜ-le Stegeman Transport kuuluva autoga.

Kostja vastuhaginõue

Kostja leiab, et on hagejale ekslikult tasunud hageja arve nr. 200 koostatud 18.03.08. 25 606 krooni tasumiseks remonditööde eest DAF teeninduses. Kuna kostja on transpordiettevõtte ja sõidukid ikka käivad remondis maksis kostja arve sisusse tungimata automaatselt esitatud arve. Alles hageja poolt esitatud arvega nr. 268 avastas kostja arve eksliku tasumise ja palus hagejalt ülekantud raha tagastamist. Kostja pöördumisele hageja ei reageerinud ja raha ei tagastanud. Kostja nõuab oma vastuhagis hagejale väidetavalt ekslikult makstud 25 606 krooni. Lisaks nõuab kostja makstult summalt viiviseid tuginedes VÕS § 13 lg. 1 ja § 94

Vastuhaginõude õiguslik põhjendus.

Omavastuhagis tugineb kostja VÕS § 1027 mille kohaselt peab isik seaduses sätestatud alustel ja ulatuses andma välja temalt õigusliku aluseta saadu.

Menetluskulud palub kostja jätta hageja kanda

Kohtu tuvastatud asjaolud ja sellest tehtud järeldused ning kohaldatud seadus.

Kogumis otsustab vedukauto valmistajatehas, kas seadmele laieneb garantii või mitte, hageja peab tehase otsust aktsepteerima. Kuna koheselt antud seadme puhul pole võimalik vea iseloomu määratleda ja siis kohaldatakse seadme remondiks hageja poolt näidatud viisi, sest vedukauto peab tähtaegselt tellimuse täitma, muidu järgnevad santsioonid.

Kogumis on kohtul tekkinud arvamus, et kostja püüab kohut eksiteele viia. Kõigepealt kostja tunnistab Riias tehtud seadme remonti, seejärel väidab, et ei tea nimetatud remondist midagi. Veel kostja väidab, et kostja ei tea aimatagi, millest ühe ja sama seadme järjestikune rike võib tekkida. Selline väide on transpordiga tegeleva ettevõtte kohta täiesti ebakohane. Sisuliselt kostja tasus kolme pihusti vahetamise (Poolas ja Lätis) vastuvaidlemata, järelejäänud 3 pihusti vahetamise tasumise vastu vaidleb. Kostja ebaväärikat tegevust iseloomustab veel asjaolu, et seadme remontimiseks pöördus kostja erinevate organisatsioonide poole ja tasus seadme vahetamise ees. Sellest kohus järeldab, et kostja oli teadlik seadme rikke iseloomust ja selle tekkimise põhjustest.

Seade on oma sisult täpsete tööpindadega ja keeruline ja kallis. On üldteada ja mida kinnitavad vedukautode juhid ning tuvastati seadme tehnilise ekspertiisiga (I kd tl. 107-111-toodud ka kostja auto vin kood ja seadme nr), et vesi rikub seadme. Seadmes tekib oksüdeerimisprotsess. On arvamus, et vesi rikub koheselt kõik kuus seadet. Käesoleval juhul näeme, et seadmed riknesid järkjärgult. Vedukautole väidab kostja võeti kütus tunnustaud

käitlejatelt. Kostja poolt esitatud kütusekviitungitelt nähtub (Ikd. Tl. 202-203), et see nii ei ole. Hageja on tehase arvamustega tõendanud, et seade riknes saastatud kütuse kasutamise tõttu. Tõendatud on, et hageja on kulutused, millede hüvitamist ta nõuab kostjalt, kandnud. Arusaamatu ja seda möönab ka hageja, miks koheselt ei vahetatud kõik 6 sarnast seadet selle esimesel remontimisel, mida tavaliselt tehakse.

Kostja kohaldab ka seadust ainult endale kasulikul viisil. Viidates VÕS § 230 lg 3 väidab kostja ebakohaselt, nagu käiks garantii alla kõik seadme garantiiajal tekkinud rikked. See on kohtu arvates täiesti ebakohane, mittemõistlik ja ei vasta heale tavale. Kostja jätab tähelepanuta, et VÕS § 230 lg 1 toodu, et seadet tuleb kasutada garantiitingimuste kohaselt.

Eeltoodust tulenevalt kuulub hagi täielikult rahuldamisele.

Hagi kuulub rahuldamisele VÕS § 78 lg. 1 ja 4 ning § 230 lg 1 alusel.

Kohtu arvamus vastuhagi kohta.

Vastuhagi on põhjendamatu ja ei kuulu rahuldamisele. Nagu kohus käesoleva kohtuotsuse eelmises osas tuvastas, esitas hageja kostjale tema vedukaauto seadme remondikulu arve, kuna remonditav seame asendamise maksumus ei kuulunud garantiikorras hüvitamisele.

Menetluskulude jaotus.

Tulenevalt TSMS § 162 lg. 1 panna menetluskulud kostja kanda.

Rein Pokk
Kohtunik